

TRANSFERI Angažiranje starijih igrača pred kraj karijere u hrvatske klubove

Neki uspiju, neki nestanu

Dovođenje hrvatskih igrača iz stranih klubova redovita je pojava u hrvatskom nogometu... Bit će vrlo zanimljivo vidjeti kako ćemo u skoroj budućnosti ocjenjivati

Andrija KAČIĆ-KARLIN

Angažman Roberta Kovača u zagrebački Dinamo, pa i Anthonyja Šerića u splitski Hajduk tek je nastavak pojave kojom se poslužuju hrvatski nogometni klubovi u svojoj jami za uspjehom. Oba su ova igrača, jedan je aktualni hrvatski reprezentativac, a drugi bivši, godinama igrali u inozemnim klubovima, osiguravali egzistenciju, da bi se, eto, pred kraj karijere odlučili za nastupe u Prvoj hrvatskoj nogometnoj ligi.

Nesumnjivo da će takvi igrači svojim iskustvom pomoći i dobrim igrama svojih klubova, ali i naučiti mlađe igrače tajnama profesionalnog nogometa, no istodobno će i oduzeti mjesto mladim igračima koji već ionako dugo čekaju svoju priliku... Kako bilo, o angažmanu Kovača i Šerića još će se mnogo govoriti, a ocjena uspješnosti tog posla doći će tek naknadno.

Loša iskustva s Tudorom i Šokotom

Red se podsjetiti na slične slučajeve kada su hrvatski klubovi posezali za igračima koji su veći dio karijere odradili po inozemnim klubovima. Dakako, kao i uvijek, ima tu i pozitivnih i negativnih iskustava...

Jedno je od svježih, negativnih iskustava, i ne tako davno angažiranje Igora

Sjećate li se angažmana Slavena Bilića, današnjega hrvatskog izbornika, u Hajduk pred kraj njegove igračke karijere? On se u sezoni 2000./2001. vratio u Hajduk, gdje je odigrao pokojnu utakmicu, pa čak osvojio i hrvatski Kup, ali ugovor nije mogao odraditi do kraja

Tudora za Hajduk. Ovaj je sjajan igrač, dugogodišnji reprezentativac, godinama igrao u torinskom Juventusu. Često shrvan ozljedama, odlučio se na povratak u matični Hajduk. Dogovorio je sve s upravom da bi potom jedva odigrao nekoliko utakmica. Iako se od Tudora tada očekivalo da će postati jedan od oslonaca, vođa momčadi, ovo neugodno iskustvo bacilo je tamnu mrlju na angažiranje igrača veterana koji bi još sezonu-dvije odigrali u klubovima gdje su nekad igrali domaću ligu.

Slična je priča s Tomisla-

Robert Kovač: Na kraju karijere odigrat će prvu sezonu u hrvatskom prvenstvu

ASANOVIĆ

»U Ligi prvaka bili smo u punoj snazi«

Aljoša Asanović vratio se u Hajduk 1994. godine kako bi svom prvom klubu pomogao u plasmanu u Ligu prvaka, potom sudjelovao u sjajnim rezultatima sve do četvrtfinala ovoga najprestižnijega klupskog natjecanja.

»Za razliku od povratka starijih igrača u hrvatske klubove, mi smo se tada u Hajduk vratili svi u igračkom zenitu. Nismo bili na kraju karijere, vratili smo se Vučević, Štimac i ja i igrali sjajno. Danas klubovi uzimaju igrače na kraju karijere, što je ipak različito. Nisam protiv takvih angažmana, svaki mladi igrač uz proslavljenog, makar starijeg igrača, može puno toga naučiti, a najviše o profesionalnosti u ispunjavanju obaveza. Ja sam se u Hajduk vratio na samom kraju karijere, no nisam više bio u stanju igrati na način kako su od mene navijači očekivali, pa sam brzo okončao karijeru. To mi je bilo i najpametnije učiniti u tom trenutku. Ne valja niti precijeniti svoje snage«, prisjeća se Asanović.

Anthony Šerić: Povratak u Hajduk nakon više od 10 godina

vom Šokotom, koji se iz portugalske Benfice vratio u Dinamo. Bez svježine i brzine kakvu je nekad imao, ovaj se igrač teško snalazi(o) u konkurenciji s mladim »lavovima« u Dinamu.

Sjećate li se angažmana Slavena Bilića, današnjega hrvatskog izbornika, u Hajduk pred kraj njegove igračke karijere? On se u sezoni 2000./2001. vratio u Hajduk, gdje je odigrao pokojnu utakmicu, pa čak osvojio i hrvatski Kup, ali ugovor nije mogao odraditi do kraja, jer ga je spriječila neugodna ozljeda leđa, zbog čega je na kraju završio i na operacijskom stolu. Igrao je u Hajduku pred kraj karijere i Igor Štimac, s promjenjivim uspjehom.

Hajduk voli angažirati bivše igrače

U Hajduku zaista vole angažirati svoje bivše igrače nakon dugogodišnjih europskih lutanja. Milan Rapačić pripomogao je tako Hajdukovu naslovu 2003. godine. Ovaj je igrač ponovnim igranjem na Poljudu osigurao kontinuitet nastupa, što mu je, pak, pomoglo da zadrži mjesto u tadašnjoj hrvatskoj reprezentaciji.

Ni Dinamo nije imun na takve pojave, pa tako u današnjoj zagrebačkoj momčadi svjedočimo nastupima Igora Biščana, Tomislava Butine, pa i Boška Balabana, no uspješnost njihova povratka u klub s početka karijere ovisit će o rezultatima u recentnoj sezoni. Iako bi mnogi već željeli zaključiti da ti igrači izgledaju kao bližnja kopija svojih nekadašnjih originalnih pojava.

Najbolji je potez s povratkom svojih igrača napravio Hajduk 1994. godine. Splećani su tada iz inozemstva doveli Aljošu Asanovića, Igora Štimca, Gorana Vučevića i Tončija Gabrića. Ispalo je to bolje od svih očekivanja, »bijeli« su dosegli ono što je danas nezamislivo - četvrtfinale Lige prvaka. No, dovedene zvijezde nisu se dugo zadržale u klubu, odlepršale su čim sljedeće sezone nije izbornik Lige prvaka. Hajduk je, naime, posrnuo u kvalifikacijama. Kad smo već kod Hajduka, spomenimo da je prije dvije godine splitski klub želio angažirati i Niku Kovača, no njegov klub Red Bull Salzburg nije mu htio dati raskid ugovora.

Dovođenje hrvatskih igrača iz stranih klubova redovita je pojava u hrvatskom nogometu s promjenjivim uspjehom. Stoga će biti zanimljivo vidjeti kako ćemo u cijeloj priči u skoroj budućnosti ocjenjivati angažmane Roberta Kovača i Anthonyja Šerića.